

Chaiya Meditation Monastery

บทธสวตมณฑต์ ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น

Chaiya Meditation Monastery

7925 Virtue Court

Las Vegas, NV 89113

Tel: (702) 456-3838

E-mail: Chaiya@chaiyacmm.org

www.chaiyacmm.org

บทเริ่มบูชาพระรัตนตรัย ก่อนทำวัตรเช้า

โยโส ภาคะวา อะระหัง
สัมมาสัมพุทธโธ,

สัฎฐากขาโต เยนะ ภาคะวะตา
ธัมโม,
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต
สาวะกะสัง โฆ,
ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง
สะสังฆัง, อิมะหิ สักกาเรหิ
ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ
อะภิปุชยะยามะ,

สาธุ โน ภันเต ภาคะวา
สุจิระปะรินิพพุโตป,

ปัจฉิมาชณะตานุกัมปะมานะสา,

อิมะ สักกาเร ทุกคะตะปะณณาการะ
ภูเต ปะภุคคัณหาตุ,
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด,
เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลส, เพลิงทุกข์สิ้นเชิง,
ตรัสรู้ชอบได้ โดยพระองค์เอง,
พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง
ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น,
พร้อมทั้งพระธรรม และพระสงฆ์,
ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้,
อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,
ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม่
ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอัน
สำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้า,
อันเป็นชนรุ่นหลัง,
ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงรับเครื่อง สักการะ,
อันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ตลอดกาล นาน เทอญ.

คำบูชาพระรัตนตรัยทำวัตรเช้า

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาคะวา,

พุทธัง ภาคะวันตัง อะภิวาเทมิ,

สัฎฐากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์,
ดับเพลิงกิเลส เพลิง ทุกข์สิ้นเชิง,
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า,
ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน,
(กราบ)

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,
ตรัสไว้ดีแล้ว ,

ธัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม
(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์
(กราบ)

คำทำวัตรเช้า

บุพพภาคนมการ

(หันหน้า มะยัง พุทธัสสะ ภาคะวะโต บุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต,
อะระหะโต,
สัมมาสัมพุทธัสสะ,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.
(ว่า 3 ครั้ง)

พุทธาภิถุติ

(หันหน้า มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส)

โย โส ตะถาคะโต,
อะระหัง,
สัมมาสัมพุทธโธ,
วิชาจะระณะสัมปันโน,
สุคะโต,
โลกะวิทู,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,
เป็นผู้ไกลจากกิเลส,
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ,
เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,
เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึก

สัตถา เทวะมะนุสสานัง

ได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,
เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทธโธ

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภาคะวา

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกััง สะเทวะกัง

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด,

สะมาระกัง สะพรัหฺมะกัง,

ได้ทรงทำความดับทุกข์ ให้แจ้งด้วยพระปัญญา

สัสสะมะณะพฺราหฺมะณิง ปะชังสะเทวะ

อันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา,

มะนุสสัง สะยัง อะภิญญา

มาร พรหม, และหมู่สัตว์ พร้อมทั้ง

สัจฉิกัตถวา ปะเวเทสิ,

สมณะพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดา

โย ธัมมัง เทเสสิ,

อาทิกัลยาณัง,

มัชฌะกัลยาณัง,

ปะริโยสานะกัลยาณัง

สาตถัง สะพยัญชนะนัง

เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทถัง

พรัหฺมะจะริยัง ปะกาเสสิ

ตะมะหัง ณะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ,

ตะมะหัง ณะคะวันตัง สิริสะสา นะมามิ,

และมนุษย์ ให้รู้ตาม,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด,

ทรงแสดงธรรมแล้ว,

ไพเราะในเบื้องต้น,

ไพเราะในท่ามกลาง,

ไพเราะในที่สุด,

ทรงประกาศ พรหมจรรย์,

คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ,

บริสุทธิ บริบูรณ์ สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ

(คำอธิบาย), พร้อมทั้งพยัญชนะ (หัวข้อ)

ข้าพเจ้า บูชาอย่างยิ่ง,

เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น,

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า

พระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระพุทธรูป)

ธัมมาภิกขุติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิกขุติง กะโรมะ เส)

โย โส สัฎฐากขาโต ณะคะวะตา ธัมโม,

สันทิฏฐิโก,

อะกาลิโก,

เอหิปัสสิโก,

โอปะนะยิโก,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปุชะยามิ,

ตะมะหัง ธัมมัง สิริสะสา นะมามิ,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,

ได้ตรัสไว้ ดีแล้ว,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน,

ข้าพเจ้า บูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระธรรมนั้น,

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น, ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระธรรมคุณ)

สังฆาภิกขุติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิกขุติง กะโรมะ เส)

โย โส สุปะฏิปันโน ณะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ,
ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโตสภาวะกะสังโฆ,
สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง,
จัตตาริ ปุริสะยุดานิ
อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ,
อาหุเนยโย,
ปาหุเนยโย,
ทักขิเณยโย,
อัญชวลีกะระณียो,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,
ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ,
ตะมะหัง สังฆัง สิริสะสา นะมามิ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,
ปฏิบัติสมควรแล้ว
ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,
คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่,
นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ,
นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานมมาบูชา,
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,
เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,
เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,
เป็นเนืองนาคบุญของโลก, ไม่มีนาคบุญอื่นยิ่งกว่า,
ข้าพเจ้า บูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น.
ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้น, ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระสังฆคุณ)

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวราโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อภัยปาชณาโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่ง
กันและกันเลย

อะนีฆาโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย
ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีแต่ความสุขกายสุขใจ รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

วันทาขอขมา

วันทามิ พุทธัง สัพพัง เม
โทสัง ขมะมะเถ เม ภัณฑะ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระพุทธรูปเจ้า เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,

วันทามิ ธัมมัง สัพพัง เม
โทสัง ขมะละ เม ภัันเต,

วันทามิ สังฆัง สัพพัง เม
โทสัง ขมะละ เม ภัันเต

วันทามิ บิดา มารดา ครูอุปัชฌา
อาจารย์ยะ คุณัง สัพพัง เม โทสัง
ขมะละ เม ภัันเต

วันทามิ อารามะ พัทธะเสมายัง
โพธิรุกขัง เจตียัง สัพพัง เม
โทสัง ขมะละ เม ภัันเต

วันทามิ ภัันเต ภาคะวา
โลกะนาถัง อะตีตัง เม โทสัง
อะนาคะตัง เม โทสัง ปัจจุบันัง เม
โทสัง ขมะละ เม ภัันเต

สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ

ขอพระองค์จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
ข้าแต่พระธรรมอันเจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระธรรม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระธรรม
จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระสงฆ์ เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระสงฆ์
จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าแต่ท่านผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
บิดา มารดา, ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์,
ผู้มีพระคุณ, เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,
ขอท่านจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
ข้าแต่ปุชนียสถานอันเจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พัทธเสมาต้นโพธิพฤกษ์ และพระเจดีย์
อันมีอยู่ในอาราม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,
ขอปุชนียสถานจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ทรงพระเจริญ
ข้าพเจ้ากราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นที่
พึ่งของชาวโลก เพื่อขอขมาโทษ
ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และปัจจุบัน
ขอพระองค์จงทรงอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าพเจ้าขออนุโมทนา

ขอขมาอภัย

ตั้งแต่อดีตชาติ, จนถึงปัจจุบันนี้, ด้วยกายกรรมก็ดี, วจีกรรมก็ดี, มโนกรรมก็ดี, ต่อนานี้ก็ดี,
ลับหลังก็ดี, ด้วยเจตนาหรือไม่เจตนาที่ดี, ด้วยความโลภ, ความโกรธ, ความหลง, และตามสภาวะ
ปุถุชน, ถ้าหากข้าพเจ้ามีความผิดพลาดล่วงเกินประการใด, ต่อพระพุทธเจ้า, พระธรรมเจ้า,
พระสังฆเจ้า, บิดามารดา, ครูบาอาจารย์, อริยะบุคคล, ข้าพเจ้าขอขมาลาโทษ ขอให้เป็น
อโหสิกรรมด้วยเทอญ.

ผู้ใดผู้หนึ่ง, ที่ผิดพลาดล่วงเกิน, ต่อข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าก็ให้อภัย, ขอให้เป็นอโหสิกรรม,
เช่นเดียวกันเทอญ.

(กราบ 1 ครั้ง)

อุทิศส่วนบุญกุศล

อิมัง ปุญญะภาคัง, มาตาปิตะโร อาทิงกัตวะ, สัพพะ สัตตานัง, เทมิ, บุญกุศลที่ข้าพเจ้า ได้กระทำแล้วในวันนี้, ขออุทิศให้แก่ผู้มีพระคุณ, อุปการะคุณ, ซึ่งมีบิดามารดา, ครูบาอาจารย์, ญาติพี่น้องทั้งหลาย, อีกทั้งเจ้าที่เจ้าทาง, เจ้ากรรมนายเวร, เจ้าบุญนายคุณ, เทวดาที่รักษาตัวข้าพเจ้า, เทวดาที่รักษาบ้านช่องของข้าพเจ้า, เทวดาที่รักษาวัดวาอาราม, เทวดาที่รักษาพระพุทธศาสนา, สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย, ขอให้ทุกๆท่านได้รับส่วนบุญส่วนกุศล, ให้มีความสุขความเจริญ, มีความสุขกายสบายใจ, มีดวงตาเห็นธรรมทุกๆท่านเทอญฯ.

อริยะบุคคละลา, สาธุชนทั้งหลาย, ที่อุทิศส่วนบุญส่วนกุศล, ให้แก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าก็ขออนุโมทนายินดีต้อนรับว่า สาธุ... สาธุ... สาธุ...

อิหัง เม ปุญญัง นิพพานัสสะ ปัจจะโย โหตุ, บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้วในวันนี้, ขอให้ข้าพเจ้า, พ้นจากความทุกข์, เกิด, แก่, เจ็บ, ตาย, ขอให้เป็นปัจจัย, ไปสู่พระนิพพาน, ปัจจุบันชาตินี้ด้วยเทอญฯ.

(กราบ 3 ครั้ง)

อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา พุทัง ปุเชมิ,
อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา ธรรมมัง ปุเชมิ,
อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา สังฆัง ปุเชมิ,
อัทธา อิมายะ ปฏิบัติยา ชาตี ชรา พยาธิ มรณังมา ปริมุจจิสามิ,
อิหังเมปุญญัง สัพพะสัตตานัง เทมิ,
อิหังเมปุญญัง นิพพานัสสะ ปัจจะโย โหตุ

บทแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล

อิโต ปยะ มยัตปงยะโค จิตะมยิตของ มยิตโมตองอู มะกะจู้ต้า เจ็ซู้อะสัง ม้วยมิชินนิต ผ่าขันโด้อ้า
ยะน้ำบาเส อัมยะเวอิ มะเตวนิตสะ อิกายะโค ส้องทะเปตัต โกส้องนะดแล้ง มะลัดเสยะ เปะเวงะอิ
มิตตะสเวยา สยัตมา โป้วว้ากะสะ ยมะราสา เทวายักกะ อินทะภูมมา อากาตะนัต อะกุ่มัตเย้ว
อัมยัตปงยะ กุตละโก ยะจะบาเส อัมยะเวอิ ตัตเบตัตตา ตัตตวาหุ นานาโลกะ อนันตัตวัน มัปนัด
สินกา ตัตตาวาตะ โบงไก่อะนิต วิญญานัตติติ ตีสิคุณนป่า มน้ำสวาโล้งโสง โบงคองแสะติต พยิต
พยิตตมยะ เวเนยะอ้า อัมยะกุโต เป้วโลอิ โทโททุกุตละ อีปงยะโค อัมยะยะจะดี พยิตเส ดอ...
วัตนทเร อิมะโยปันตุ ตีลาถูแล้ แตดเคอมุ ตีเส ดอ...

อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ยู... กอมุจะบากงลื้อ... ตาดู ตาดู ตาดู

อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ยู... กอมุจะบากงลื้อ... ตาดู ตาดู ตาดู

อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ยู... กอมุจะบากงลื้อ... ตาดู ตาดู ตาดู

บทเริ่มบูชาพระรัตนตรัย ก่อนทำวัตรเย็น

โย โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

สัฎฐากขาโต เยนะ ภาคะวะตา ธัมโม,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต

สาวะกะสังโฆ

ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง

สะสังขัง, อิมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง

อาโรปีเตหิ อะภิปู ชะยามะ

สาธู โน ภัันเต ภาคะวา

สุจิระปะรินิพพุโตปิ

ปัจฉิมาชณะตานุกัมปะมานะสา

อิมะ สักกาเร ทุคคะตะปะณณาการะภูเต

ปะภูคักคัณหาคู

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด, เป็นพระ
อรหันต์, ดับเพลิงกิเลส, เพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้
ชอบได้ โดยพระองค์เอง,

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์ใด, ตรัส ไว้ดีแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง

ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

พร้อมทั้งพระธรรมและ พระสงฆ์,

ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้,

อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม่

ปรินิพพานานแล้ว, ทรงสร้างคุณอัน

สำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้า,

อันเป็นชนรุ่นหลัง,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงรับเครื่อง สักการะ,

อันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ตลอดกาล นาน เทอญ.

คำบูชาพระรัตนตรัยทำวัตรเย็น

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา,

พุทธีง ภาคะวันตัง อะภิวาเทมิ,

สัฎฐากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์,

ดับเพลิงกิเลส เพลิง ทุกข์สิ้นเชิง,

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า,

ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน,

(กราบ)

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,

ตรัสไว้ดีแล้ว ,

ธัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ)

บุพพภาคนมการ

(หันหน้า มายัง พุทธัสสะ ภาคะวะโต บุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ,

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ว่า 3 ครั้ง)

คำทำวัตรเย็น

พุทธานุสสติ

(หันหน้า มายัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

ตั้ง โข ปะนะ ภาคะวันตัง เอวัง

กิตติศัพท์อันงามของพระ

กัลยาณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,

ผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟังไปแล้ว, อย่างนี้ว่า,

อิติปิ โส ภาคะวา

เพราะเหตุอย่างนี้, พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธโ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ,

สุคะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

เป็นผู้สามารถฝึกบวชที่สมควรฝึกได้อย่าง

ไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมนุสสานัง

เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทธโ

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภาคะวาตี

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

พุทธานุสสติ

(หันทะ มะย้ง พุทธาภิศิติง กะโรมะ เส)

พุทธวาระหันตะวะระตาทิคณาภียุตโต พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐ
แห่ง อรหันตคุณ เป็นต้น,
สุทธาภิญญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ,
และพระกรุณาอัน บริสุทธิ์,
โพเธสิ โย สุขะนะตัง กะมะลังวะ สุโร พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน,
ดุจอาทิตย์ทำ บัวให้บาน,
วันทามะหัง ตะมะระณัง สีระสา ชิเนนทัง ข้าพเจ้า ไหว้พระชินสีห์, ผู้ไม่มีกิเลส พระองค์นั้น,
ด้วยเศียรเกล้า,
พุทธโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง พระพุทธเจ้า พระองค์ใด, เป็นสรณะอัน
เกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น,
ตั้ง สีเรนะหัง อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง
ด้วยเศียรเกล้า,
พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ ข้าพเจ้าเป็นทาส (หญิงว่า เป็นทาสี)
พุทธโธ เม สามิกิสสะโร, ของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนาย
มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
พุทธโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ พระพุทธเจ้า เป็นเครื่องกำจัดทุกข์,
วิชาตา จะ หิตัสสะ เม, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้
สะรีรัฐชีวัตัญจิทัง, แต่พระพุทธเจ้า,
วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม,
พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง, ซึ่ง ความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี,
พุทธโธ เม สะระณัง ะรัง, พระพุทธเจ้า เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญ
วัชฌะยยัง สัตถุ สาสะเน, ในพระศาสนา ของพระศาสดา,
พุทธัง เม วันทมาเนนะ (มานายะ) ยัง ข้าพเจ้า ผู้ไหว้อยู่ ซึ่ง พระพุทธเจ้า ,
ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
มาhesung ตัสสะ เตชะสา ด้วยเดช แห่งบุญนั้น.

(กราบหมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา, ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
พุทธเอ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมน่าตึเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้า

พุทฺโธ ปะภูคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สัจจะริตฺตุง วะ พุทฺเธ

กระทำแล้ว ในพระพุทธเจ้า,
ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้า ในกาลต่อไป.

ธัมมานุสสติ

(หันทะ มะยัง ธัมมานุสสติเนยัง กะโรมะ เส)

ส้วากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม	พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสไว้ดีแล้ว,
สันทิฏฐิโก	เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,
อะกาลิโก	เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล,
เอหิปัสสิโก	เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด,
โอปะนะยิโก	เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ,	เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

ธัมมาภิกคิตี

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิกคิตีตัง กะโรมะ เส)

ส้วากขาตะตาทิกุณฺเษ	พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะ
โยคะวะเสนะ เสยโย	ประกอบด้วยความดี, คือ ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น,
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกฺขะเกโท	เป็นธรรมอันจำแนก เป็นมรรค ผล ปรีชา และนิพพาน,
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะชาริชาริ	เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม, จากการตกไป สู่โลกที่ชั่ว
วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,
ธัมโม โย สัพพะปาณินัง สาระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,
พุทฺธานุสสะตติฏฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความ ระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า,
ธัมมัสสาหัสสิมิ ทาโส(ทาส) ะ	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม,
ธัมโม เม สามีกิสสะโร,	พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์,
วิธาดา จะ หิตัสสะ เม,	และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

ธัมมัสสาห์ นียยาเทมิ สรรีรัฐชีวิตัญจิทั้ง,
วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ
ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง
ธัมโม เม สรรณัง วัระรัง,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
วิหเตมยยัง สัตถุ สาสะเน,
ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง
ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesung
ตัสสะ เตชะสา

กาเยนะ วาจาเย วัระ เจตะสา วา,
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
ธัมโม ปะภูคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
กาลันตะเร สังวะริตุง วัระ ธัมเม.

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระธรรม,
ข้าพเจ้า ผู้ไหว้อยู่ จักประพฤติตาม,
ซึ่งความดีงามของพระธรรม,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี,
พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้า
พึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ ซึ่งพระธรรม,
ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้,
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่
ข้าพเจ้า, ด้วย เดชแห่งบุญนั้น.

(กราบหมอบลงว่า)

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
กรรมน่าตึเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำ
แล้ว ในพระธรรม,
ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโตสาวะกะสังโฆ
สามีจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิหัง,
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ
อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อาหุเนยโย,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมูไต่,
ปฏิบัติดีแล้ว,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, หมูไต่,
ปฏิบัติตรง แล้ว,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, หมูไต่,
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, หมูไต่,
ปฏิบัติสมควรแล้ว
ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,
คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่,
นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ,
นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนโย,
ทักษิณโย,
อัญชลีกระณีโย,
อะนุตตะรัง ปุณฺณิกเขตตัง โลกัสสาติ

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,
เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,
เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,
เป็นเนืองนาบุญของโลก,ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

สังฆาภิศิตี

(หันทะ มะยัง สังฆาภิศิติง กะโรมะ เส)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคฺคณาติยุตโต,
โยภูฏัพพิโต อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏฺฐโฐ,
สีลาหิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,
วันทามะหัง ตะมะรียานะ คะณัง สุสุทฺธัง
สังโฆ โย สัพพะปาณินัง สะระณัง
เขมะมุตตะมัง
ตะตียนุสสะติภูฏานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
สังฆัสสาหัสมิ ทาโส (ทาส) วะ
สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ
วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัฐชีวัตฺถุจิทฺถัง
วันทันทโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ
สังฆัสโสปะฏิป็นนะตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง
สังโฆ เม สะระณัง ะรัง,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
วัชเฒะยยัง สัตถุ สาสะเน,
สังฆัง เม วันทมาเนนะ (มานายะ) ยัง
ปุณฺณัง ปะสุตัง อิธะ,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง
ตัสสะ เตชะสา,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม,
ประกอบด้วยคุณมีความ ปฏิบัติดีเป็นต้น,
เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ
แปดจำพวก,
มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้นอันบรร,
ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น,
อันบริสุทธ์ด้วยดี,
พระสงฆ์หมู่ใด, เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด
ของสัตว์ทั้งหลาย,
ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความ
ระลึกองค์ที่สาม ด้วยเศียรเกล้า,
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์,
พระสงฆ์ เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์,
และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระสงฆ์,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม,
ซึ่ง ความปฏิบัติดี ของพระสงฆ์,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์
เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้า
พึงเจริญ ในพระศาสนา ของพระศาสดา,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ ซึ่งพระสงฆ์,
ได้ชวนชวายนบุญใด ในบัดนี้,
อันตรายทั้งปวง อย่าน่าได้มีแก่ข้าพเจ้า,
ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตเสสา วา,
สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
สังโฆ ปะภิกคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ.

(กราบหมอบลงว่า)

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
กรรมน่าตึเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำ
แล้ว ในพระสงฆ์,
ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป.\

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวราโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัปยาปัชฌาโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่ง
กันและกันเลย

อะนีฆาโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย
ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีแต่ความสุขกายสุขใจ รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

วันทาขอขมา

วันทามิ พุทธัง สัพพัง เม
โทสัง ขะมะละ เม ภันเต,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระพุทธเจ้า เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,
ขอพระองค์จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
ข้าแต่พระธรรมอันเจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระธรรม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระธรรม
จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

วันทามิ ธิมมัง สัพพัง เม
โทสัง ขะมะละ เม ภันเต,

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
พระสงฆ์ เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระสงฆ์
จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

วันทามิ สังฆัง สัพพัง เม
โทสัง ขะมะละ เม ภันเต

วันทามิ บิดา มารดา ครูอุปัชฌา
อาจารย์ฯ คุณัง สัพพัง เม โทสัง
ชะมะละ เม ภันเต

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้
บิดา มารดา, ครูอุปัชฌาจารย์, อาจารย์,
ผู้มีพระคุณ, เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,
ขอท่านจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,

วันทามิ อาราเม พัทธะเสมายัง

ข้าแต่ปูชนียสถานอันเจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้

โพธิรุกขัง เจตียัง สัพพัง เม
โทสัง ขมะมะละ เม ภันเต

วันทามิ ภันเต ภาคะวา
โลกะนาถัง อะตีตัง เม โทสัง
อะนาคะตัง เม โทสัง ปัจจุปันนัง เม
โทสัง ขมะมะละ เม ภันเต

สาธู สาธู สาธู อะนุโมทามิฯ

พัทธเสมาตันโพธิพุกุขัง และพระเจตีย์
อันมีอยู่ในอาราม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง,
ขอปุษนียสถานจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ทรงพระเจริญ
ข้าพเจ้ากราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นที่
พึ่งของชาวโลก เพื่อขอขมาโทษ
ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และปัจจุบัน
ขอพระองค์จงทรงอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
ข้าพเจ้าขออนุโมทนา

บทกรวดน้ำตอนเย็น

อุทิสสนาธิภูฐานคาถา

(หันทะ มะยัง อุทิสสนาธิภูฐานะคาถาโย ภาณามะ เส)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ
อุปัชฌายา คุณุตตะรา
อาจะริยุปะการา จะ
มาตาปิตา จะ ญาตะกา
สุริโย จันทิมา ราชา
คุณะวันตา นะราปี จะ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ
โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ
มัชฌัตตา เวรिकाปี จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ
ปุญญาณี ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวัง เทนตุ
ชิปปัง ปาเปละ โวมะตัง
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ
อิมินา อุทิสสะเน จะ
ชิปปาหัง สุละเภ เจวะ
ตัญหุปาทานะ เถทะนัง
เย สันตานิ หินา ธัมมา
ยาระ นิพพานะโต มะมัง

ด้วยบุญนี้อุทิศให้
อุปัชฌาย์ผู้เลิศคุณ
แลอาจารย์ผู้เกื้อหนุน
ทั้งพ่อแม่แลปวงญาติ
สุรย์จันทร์และราชา
ผู้ทรงคุณหรือสูงชาติ
พรหมมารและอินทราช
ทั้งทวยเทพและโลกบาล
ยมราชมนุษย์มิตร
ผู้เป็นกลางผู้จงผลาญ
ขอให้เป็นสุขสานต์ทุกทั่วหน้าอย่าทุกข์ทน
บุญผองที่ข้าทำจงช่วยอำนวยศุภผล
ให้สุขสามอย่างสิ้น
ให้ลุถึงนิพพานพลัน
ด้วยบุญนี้ที่เราทำ
แลอุทิศให้ปวงสัตว์
เราพลันได้ซึ่งการตัด
ตัวตัญหาอุปาทาน
สิ่งชั่วในดวงใจ
กว่าเราจะถึงนิพพาน

นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ
ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
อุชฺฐิตตัง สะติปัญญา
สัลเลโข วิริยัมहिณา
มารา ละภันตุ โนกาสัง
กาตุญจะ วิระเยสุ เม
พุทฺธาธิปะวะโร นาโถ
ธัมโม นาโถ ะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตะมานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละภันตุ มา
ทะสะปัญญานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละภันตุ มา

มลายสิ้นจากสันดาน
ทุกข์ภพที่เราเกิด
มีจิตตรงและสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ
พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขุดกิเลสหาย
โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มารสิ้นทั้งหลาย
เป็นช่องประทุษร้ายทำลายล้างความเพียรจรม
พระพุทธรูปบรรณาถ
พระธรรมที่พึงอุดม
พระปัจเจกะพุทฺธสม
ทบพระสงฆ์ที่พึงผยอง
ด้วยอานุภาพนั้น
ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง
ด้วยเดชบุญทั้งสิบป้อง
อย่าเปิดโอกาสแก่มาร เทอญ.

วันทาพระ

วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง
สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ.
อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา พุทฺธัง ปุเชมิ,
อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา ธรรมมัง ปุเชมิ,
อิมายะ ธรรมมานุ ธรรมะปฏิบัติยา สังฆัง ปุเชมิ,
อัทธา อิมายะ ปฏิบัติยา ชาติ ชรา พยาธิ มรณังมา ปริมุจฺจิสามิ,
อิทังเมปุญญัง สัพพะสัพพตานัง เทมิ,
อิทังเมปุญญัง นิพพานัสสะ ปัจจะโย โหตุ

บทแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล

อิโต ปยุะ มยัตปงยะโค จิตฺตมยิตฺตอง มยิตฺตมตองอุ มะกะจู้ตฺตา เจ็ซู้อะสัง ม้วยมิชินนิต ผ่าขันโด้อ้า
ยะน้ำบาเส อัมยะเวอิ มะเตวนิตสะ อิกายะโค ส้องทะเปตต์ โกส้องนะดแล้ง มะลัดเสยะ เปะเวงะอิ
มิกตะสเวยา สยาตมา ไบ้ผว้ากะสะ ยมะราสา เทวายักกะ อินทะภูมมา อากาตะนัต อะกุ่มัตเยัว
อัมยัตปงยะ กุตละโก ยะจะบาเส อัมยะเวอิ ตัตเบตต์ตา ตัตตวาหุ นานาโลกะ อนันตัตวัน มัปนัด
สินกา ตัตตาวาตะ โบงโก้วะนิต วิญญาณัตติทิตี ตีสิคุณนป้า ม่น้ำสวาโล้งโสง โบงคองแสะติต พยิต
พยิตตมยะ เวเนยะอ้า อัมยะกุโต เป้วโลอิ โทโทกุตละ อีปงยะโค อัมยะยะจะตี พยิตเส ดอ...
วัตนทเร อิมะโยปันตุ ตีลาถูแล้ แตคเคอมุ ตีเส ดอ...

อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ญ... กอญจะปากงลื้อ... ตาดุ ตาดุ ตาดุ
อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ญ... กอญจะปากงลื้อ... ตาดุ ตาดุ ตาดุ
อะมยะ... อะมยะ... อะมยะ... ญ... กอญจะปากงลื้อ... ตาดุ ตาดุ ตาดุ